

**HJØRRING
TAROKKLUBS
HISTORIE
De første 25 år**

**Anden del af et essayistisk festskrift ved Jens Henneberg
i anledning af Hjørring Tarokklubs 25 års jubilæum.**

Copyright 2002: Jens Henneberg

ISBN: 87-8788-37-3

Hjørring Tarokklub

I 1970/71 blev Hærens Materielkommando (HMAK) flyttet til Hjørring som led i bestræbelserne på at tilgodese provinsen med statslige institutioner. Med den fulgte i de følgende år en gruppe officerer og civilt ansatte inden for Hæren.

I 1975 kom således major, senere oberstløjtnant Erik V. Ørtenblad til HMAK fra Vestre Landsdelskommando i Aarhus, hvor han havde lært at spille tarok i det derværende "Vestre Landsdelskommandos Tarokklub". I Hjørring var der på det tidspunkt imidlertid kun sporadisk interesse for tarokspillet. Den nærmeste nordjyske tarokklub fandtes ved Dronningens Livregiment i Aalborg, og dertil kørte på det tidspunkt to tarokspillende hjørringensere.

Da Erik V. Ørtenblad ønskede at holde sine spillefærdigheder vedlige og derfor gladelig tog turen til Aalborg, varede det naturligvis ikke længe, før de tarokspillende hjørringfolk og Erik V. Ørtenblad, der da havde fået forbindelse til den tarokinteresserede oberstløjtnant, senere oberst Poul Nord Nielsen, fandt sammen, og i fællig begræd de den lange triste køretur søndenfjords.

Snart opstod da hos Erik V. Ørtenblad tanken om, at der måtte være et grundlag for oprettelse af en tarokklub i Hjørring med base på Nordjyske Parkområde på Arsenalvej. Den 1. februar rundsendte han derfor en skrivelse til 19 maskuliner i Hjørringområdet med opfordring til at være med til at danne en tarokklub.

Heri skriver Erik V. Ørtenblad bl. a.: "Min tanke er, at vi skal danne en klub på ca. 16 personer, helst med en ligelig fordeling på civile og militære. Det er herefter meningen, at vi skal spille om torsdagen i de ulige uger. Jeg har fået tilsagn om at kunne låne lokaler ved Nordjyske Parkområde, Arsenalvej. Foreløbig er vi 4 personer¹ her i Hjørring der kender spillet og vi stiller os naturligvis til rådighed med al vor tarokviden, ligesom jeg er i færd med at fremskaffe en lille nem lærebog i Tarok, som kan udleveres ved henvendelse til mig. De første vanskeligheder i indlæringsproceduren skulle således være overkommelige, men jeg advarer – for rigtig god tarokspiller bliver man først efter 25 – 30 års ihærdig spilen.

Der er i Danmark kun ganske få der kan prale af at mestre spillet. I øvrigt kan jeg oplyse, at der i Danmark er ca. 300 personer, der dyrker spillet. Disse er registrerede, således at man kan finde hinanden efter forflyttelse eller lign. Og atter dyrke spillet på det nye sted.

Jeg havde tænkt mig, at vi skal starte torsdag den 17. februar kl. 19.30."

Torsdag den 17. februar kl. 19,30 blev således den første spilleaften i Hjørring Tarokklubs historie på Nordjyske Parkområde, og man må formode, at her har de fremmødte tarokspillere ved spisningen for første gang i klubbens historie har hørt det manende spørgsmål: "Har alle fået snaps?" og lært militaristisk taktfast at melde: "Ja!", hvad enten spørgsmålets kadence har været jambisk eller med ens stavelsestryk.

Det er i øvrigt værd at bemærke, at ved 25 års jubilæet er fortfarende fire² medlemmer fra den første tarokaften i Hjørring Tarokklubs historie aktive og ivrige tarokspillere i klubben.

¹ Amsråds sekretær B. E. Gregersen, overlæge Hans Jørgen Møller, oberst Poul Nord Nielsen og oberstløjtnant Erik V. Ørtenblad

² Overlæge Hans Jørgen Møller, major Mogens Nelboe, oberst Poul Nord Nielsen og oberstløjtnant Erik V. Ørtenblad.

Klubben blev officielt stiftet torsdag den 17. marts 1977 og fik navnet "Hjørring Tarokklub". De stiftende medlemmer valgte en 3-mands styrelse, der straks bestemte, at kontingentet skulle fastsættes til 5 kr. pr. måned, og at indmeldelsesgebyret skulle være 20 kr., der skulle anvendes til, at klubben kunne etablere sig med tarokkort. Endvidere meddelte styrelsen, at den betragtede alle tilskrevne som medlemmer. Den valgte styrelse konstituerede sig med formand³, næstformand og kasserer. Ved generalforsamlingen i 1996 udvidedes styrelsen med en sekretær, idet den afgående formand alligevel ikke ønskede at udtræde af styrelsen og i stedet foreslog oprettelsen af en sekretærpost, som han straks efter eget ønske selv besatte.

Styrelsen viste sig hurtigt ganske autokratisk, idet den besluttede på eget initiativ og ganske selvbestaltet at vedtage en række klublove, som kun den til enhver siddende styrelse er bekendt med og berettiget til at fortolke. Styrelsen er imidlertid på dette gebet ganske i overensstemmelse med tarokklubbens medlemmers ønske, for da styrelsen ved generalforsamlingen den 18. februar ønskede at vide, om medlemmerne var interesseret i, at der blev lavet nogle klubvedtægter, viste en forespørgsel, at ingen ønskede sådanne. Derfor forstår man, at det allerede fra begyndelsen var væsentligt for E. V. Ørtenblad, at klubbens ledende organ kom til at hedde "styrelse" og ikke "bestyrelse", for ifølge "Ordbog over det danske Sprog" betyder ordet "styrelse" "det at lede noget, have bestemmende magt, myndighed, indflydelse" mens ordet "bestyrelse" defineres som "et af flere personer bestående udvalg, der har ledelsen af et foretagende, en forening og lign." Der er altså en større magtkoncentration i en styrelse end i en bestyrelse. Blandt disse af menige medlemmer ukendte love og regler kan man hæfte sig ved, at klubben tilsyneladende udelukkende ønsker at optage mandlige medlemmer. Kun et enkelt medlem har ved en sammenkomst i sin festtale for damerne plæderet for optagelse af kvindelige medlemmer i klubben. Da styrelsen herefter med baggrund i klubbens vedtægter truede vedkommende med eksklusion på grund af dette faux pas, forstod vedkommende tilsyneladende rækkevidden af sine fatale udtalelser og har ikke siden ytret tilsvarende kætterske tanker.

Dog skal det bemærkes, at der fra nogle "tarok-enker" på et tidspunkt blev udtrykt ønske om at blive optaget i klubben. Det blev imidlertid afslået kort og kontant, men med styrelsens udtrykte sympati for damernes interesse for tarokspillet, hvorfor de da også er blevet lovet at den støtte, de havde nødt til selv at etablere en kvindelig tarokklub. Det er imidlertid en kendsgerning, at nogle af klubbens medlemmer privat har fraterniseret med tarokhungrende damer og tilbragt svalende stunder i et feminint, tarokspillende selskab. Om udfaldet er intet berettet!

Den 14. april offentliggjordes klubbens første medlemsliste, bestående af 22 medlemmer, og selvom det oprindeligt var E. V. Ørtenblads tanke, at den ene halvdel af spillerne skulle rekrutteres fra Hjørring bys civile befolkning, og den anden halvdel fra HMAK-området, viser listen, at de 17 af medlemmerne har tilknytning til HMAK. Yderligere havde man en intention om, at halvdelen af deltagerne fra HMAK skulle være civilt ansatte. Det lykkedes heller ikke.

I løbet af årene har medlemstallet været jævnt stigende med kulmination på det maksimale antal på 50 medlemmer i jubilæumsåret. Hvad angår fordelingen, er der sket afgørende ændringer, idet medlemslisten ved indgangen til jubilæumsspilleåret viser, at 36 medlemmer er ansat eller har været ansat i civilt erhverv, mens 13 har eller har haft tilknytning til HMAK. Af disse 13 har 10 været officerer.

³ Følgende har bestridt formandshvervet: Oberstløjtnant E. V. Ørtenblad (1977 – 1990), ingeniør Erik T. Østergaard (1990 – 1996), studielektor Jens Henneberg (1996 – 1999) og kriminaldommer Hans Erik Munk-Petersen (1999 -)

Den 3. maj 1977 besluttede styrelsen sig efter nøje granskning og flere kasserede tarokkorttyper for at købe 16 spil tarokkort af mærket "La Ducale" fra major B. R. K. Olsens firma "Boxni-Vedbæk". Prisen var 14 kr. pr. spil + 2 kr. i stempelafgift samt 15 % moms. Senere er kortkøb blevet pålagt medlemmer, som skulle rejse til Frankrig, og gavmilde spillere har på eget initiativ købt og foræret klubben tarokkort.

For at undgå klikedannelser og for, at alle spillere kunne lære hinanden at kende, besluttede styrelsen, at fordeling af spillerne ved bordene skulle foregå ved lodtrækning. Derfor indførte styrelsen på et tidligt tidspunkt et sindrigt lodtrækningssystem, idet et styrelsesmedlem hver tarokaften ved hjælp af en lodtrækningsmaskine i form af en slags kværn, der mistænkeligt ligner en rød melitragt med håndtag, og kugler med et tal eller en farve på tildeler hver enkelt spiller et tal eller en farve, der angiver, hvilket bord vedkommende skal spille ved. Maskinen, der er meget lidt militærisk med sine Storm P-anlæg, er da også fremstillet i Hjørring Sygehus maskinafdeling.

Endvidere lod styrelsen Ammunitionsarsenalet fremstille puljekopper af 6 cm messinghylsterbund fra en afskudt 40 mm patron til en luftværnskanon, en ganske unik idé, som ikke kendes fra nogen anden dansk tarokklub.

Et sæt består af to kopper, der er samlet på en træbund med bærehåndtag af messing, således at den udgør en enhed, der let kan skubbes rundt fra spiller til spiller efter tarokspillets regler. Koppernes udsmykning knytter sig til spillets militære islæt: bogstaver, tal og kongekrone graveret i messinggenstande er jo en militær tradition. Kronen er naturligvis symbol for kongekoppen og éttallet for pagatkoppen. Derudover har ordene Hjørring og Tarok sin naturlige plads på hver sin kop. Som yderligere identifikation af de to kopper er en pynterille foroven og de indgraverede tegn på kongekoppen holdt i rødt, mens de er hvide på pagatkoppen.

Endelig har klubben ladet fremstillet et kortholderstativ, som er til fri afbenyttelse for tarokanere, der af en eller anden årsag ikke kan holde er 25 tarokkort i hånden.

Den 9. juni 1977 kunne man så fuldbyrde den første sæson med en afslutningsfest, hvortil medlemmerne af formanden opfordredes til at "give fremmøde iført almindelig daglig påklædning efter eget valg, slips dog påbudt, og til den anførte tid", nemlig kl. 18.15. Menuen bør nævnes, for for 40 kr. kunne man nemlig byde på en velkomstdrink med efterfølgende middag, bestående af diverse fisk i hvidvinsrand og 1 glas hvidvin, oksefilet med gemyse og ½ flaske rødvin, hjemmelavet is med kirsebærsovs og dertil portvin, samt som afslutning kaffe. Derefter var der, som det udtryktes i indvarslingen, "Tarokspil" på edb-vis" efter særlige af styrelsen fastsatte betalings-vilkår. Ingen af styrelsens medlemmer kan imidlertid erindre, hvad udtrykket "på edb-vis" dækker over. Måske skal man som forklaring på den manglende hukommelse ty til Johannes V. Jensens digt "Helled Haagen" fra "Digte", 1906, hvor han efter en nats orgie med Knut Hamsun om sin digterkollega skriver:

Skade at Skjalden som oftest
segner tidligt i Slaget
Derfor tales med Rette
om taagede Traditioner.

Men man kan da hæfte sig ved to ting i forbindelse med denne aften.

For de første markeredes aftenen som en fest, og det skyldtes, at styrelsen ønskede en skarp sondring mellem en fest og en sammenkomst. En sammenkomst finder fremover sted hvert femte år, og her inviteres damerne, mens udtrykket "en fest" bruges om de årligt tilbagevendende julearrangementer, generalforsamlinger og årsafslutninger. Kun én eneste gang har styrelsen fraveget dette princip. Det skete i forbindelse med sæsonafslutningen i 1985, da den ændrede festen til en sammenkomst, hvortil altså også ægtefællerne havde adgang.

For det andet indførte styrelsen har tilsyneladende for good and ever nogle specielle afregnings-vilkår for disse festaftener, idet taberne ved denne lejlighed betaler dobbelt, mens vinderne betaler for det beløb, de har vundet.

Da man genoptager spilleaftenerne efter sommerferien i 1977, udsender formanden en invitation til optagelse i klubben til en række potentielt interesserede, og i december samme år består klubben af 25 medlemmer, i januar 1978 af 26.

Den 25. januar 1978 udsendes så meddelelse om, at der afholdes generalforsamling den 2. februar på Ceres beliggende i Hjørring. Hermed blev grunden lagt til en årrækkes velplacerede og højt skattede generalforsamlinger med tilhørende rundvisninger på bryggeriet, en tradition, der kun blev brudt ved den ekstraordinære generalforsamling den 28. februar 1985, da seancen var henlagt til Andelsbankens lokaler i Østergade 10. Efter at Ceres-bryggerierne i 1989 stoppede deres produktion i Hjørring, har samtlige generalforsamlinger været afholdt på Nordjyske Parkområde.

Dagsordenen for klubbens første generalforsamling var ganske enkel med valg af ordstyrer, formandens ultrakorte beretning, kassererens selvreviderede regnskab, valg af styrelse og eventuelt. Man bemærker, at kassererens regnskab i det første regnskabsår balancerede med 8.416,15 kr., et beløb, der viste en konstant stigende kurve over f. eks 1998 hvor balancen var på 30.798,30 kr. til 2001-regnskabet, der balancerede med 44.387,00 kr. Det gør medlemskontingentet også. Frem til 1996 andrager det 100 kr. årligt, men i 1997 forhøjes det til 110 kr. og i 2001 til 150 kr.

Man kan også beskæftige sig med spilleindtægterne. De blev ikke angivet i de første regnskabsår, men optræder fast i regnskabet fra og med generalforsamlingen i 1980, da de var på 431,70 kr., i 1989 beløb de sig til 548,50 kr., mens de i 2001 nåede op på 935,90 kr. (De 90 øre tyder på, at nogle afregner pr. check). Beløbet til fortæring beløb sig i 1978 til 7.134,65 kr., i 1989 var det steget til 26.644,30 kr. for i 2001 at nå den foreløbige kulmination på 35.476,10 kr. Måske har talelysten ved klubbens første generalforsamling været for overvældende, for fra og med den efterfølgende generalforsamling i 1979 strammer styrelsen gevaldigt op, idet den fra nu af indfører en tidsplan, der medfører, at indvarslingen i 1979 ser således ud:

Kl. 1900	Samling
Kl. 1905 – 10	Generalforsamling med følgende dagsorden:
	1. Valg af ordstyrer;
	2. Beretning;
	3. Regnskab;
	4. Eventuelt.
Kl. 1910 – 2000	Indtagelse af smørrebrød, øl og snaps.
Kl. 2000	Tarokspil

Dette udspil har tilsyneladende hjulpet om end med enkelte undtagelser. Således findes følgende passus fra generalforsamlingen i 1985:

”På grund af noget usagligt vrøvl under ”Eventuelt” trak den dog i langdrag og varede i næsten 4 minutter. Unødigt at nævne: At blev godkendt og alle genvalgt med akklamation.” Den korteste afvikling af generalforsamlingen nåede ned på 2 minutter og 34 sekunder.

Tarokafslutningen indvarsles den 17. maj til den 31. maj, og nu træder styrelsen for alvor i karakter, idet følgende passus afrunder indvarslingen: ”Styrelsen har bestemt, at middagen er gratis for medlemmerne. Styrelsen har ligeledes bestemt, at alle middagsdeltagerne skal deltage i aftenens TAROK-spil samt at der skal erlægges en spilleafgift på 40. kr. Medlemmer, der undtagelsesvis kun kan deltage i den festlige middag skal skriftlig ansøge styrelsen herom. Gebyret, der indsendes med ansøgningen, andrager 50 kr.” Det er vel unødvendigt at anføre, at der – i hvert fald efter arkivalierne at dømme – ikke blev fremsendt en eneste ansøgning.

Ved efterårssæsonens begyndelse i 1979 kunne man notere sig 36 medlemmer, og man kan bemærke, at styrelsen havde skiftet tone, da der den 6. december samme år inviterede til juletarok: ”Hvis nogle (forhåbentlig få) medlemmer måtte have stærkt presserende grund til ikke at komme til JULETAROKKEN den 13 DEC, vil styrelsen hermed gerne benytte lejligheden til at udtrykke de bedste ønsker om en rigtig god jul.” Sammenholdt med tonen i ovenanførte indkaldelse til tarokafslutningen må man konstatere, at julefredens mildhed havde sænket sig over styrelsen.

I september 1981 var klubbens medlemstal vokset til 40. Ved indkaldelsen af 4. februar 1982 til generalforsamlingen på Ceres Bryggerierne den 18. februar dukkede et nyt begreb op: et udvalg, idet medlemmerne pludselig orienteredes om, at ”det nedsatte fest-/sammenkomstudvalg har nu definitivt konstitueret sig som sammenkomstudvalg og har besluttet at sammenkomsten til højtideligholdelse af 5-året for TAROK-spillets officielle og formaliserede indførelse i Hjørring sammenfalder med årsafslutningen på datoen 14. maj 1982. Forholdsregler i overensstemmelse hermed bedes taget.” For uindviende kan det oplyses, at beslutningen om, at udvalget konstituerede sig som sammenkomstudvalg og ikke som festudvalg, betyder, at der til jubilæet ville blive inviteret damer.

Udvalget var af styrelsen blevet nedsat i efteråret 1981, og i april 1982 udsendte udvalget en invitation, der indledes: HJØRRING TAROKKLUB, der nu er Danmarks største, har i foråret 1982 bestået i 5 år. Denne første milepæl i klubbens utvivlsomt lange og glørværdige liv vil blive fejret ved en festlig sammenkomst med ægtefæller. Prisen for velkomstdrink, middag med tilhørende vine og kaffe, samt musik til klokken 0100 andrager 125 kr. pro persona.”

Der meldte sig 60 deltagere, og i overensstemmelse med militærisk konvens var sammenkomstens første punkt udbringningen af en skål for områdets øverste feltherre, Hendes Majestæt Dronningen.

Ved sammenkomsten udtalte formanden i sin festtale bl. a.: ”Som jeg sagde i min indledning, skal der på et eller andet tidspunkt skrives historie om klubben. Arkivalierne er naturligvis i orden, men det er kun de officielle skrivelser og lign. De små episoder fra spilleaftenerne, forløbet af vore generalforsamlinger, omtale af aftenens jubilæumsfest og lign. bliver ikke bevaret for eftertiden. Det finder bestyrelsen er forkert og har derfor fra d. d. indstiftet denne protokol, og lad den så samtidig være vor jubilæumsgave til os selv.”

Af det efterfølgende protokollat i den nyerehvervede protokol fremgår det, at man allerede ved denne første sammenkomst grundlagde en tradition med, at dansen efter middagen indledtes med "Les Lanciers", en tradition, der holdtes ved lige frem til og med 15-års jubilæet, og som åbenbart ikke faldt uden sværdslag. Således noterede en kvindelig sammenkomstdeltager i protokollen i forbindelse med 20-års jubilæet: "Indtil nu en god fest men jeg er ked af at vi ikke længere skal danse Les Lanciers". Og bagefter følger så gemalens spagfærdige kommentar: "Som altid enig med min kone." Sic!

Også traditionen med, at sammenkomsten indeholder formandens festtale, en tale for damerne, diverse sange og spontane taler, blev grundlagt ved denne første sammenkomst. I en notits i "Vendsyssel Tidende" den 22. maj 1982 fortæller E. V. Ørtenblad i anledning af den just overståede jubilæumssammenkomst om klubben og dens formål. De kvindelige sammenkomstdeltageres kommentarer i protokollen tyder på, at det har været en rigtig disposition at afholde disse sammenkomster. Således anfører en kvindelig gæst i forbindelse med 15-års jubilæet: "For tredje gang er det en fornøjelse at være med til en festlig sammenkomst", og ved 20-årsjubilæet skriver en hustru: "Tak – en stor tak – for at man ønsker (ønsker er måske så meget sagt) at se os fruentimmere. Sidder og håber, at der bliver en gang endnu.", hvorefter gemalen lakonisk noterer: "Nærmere omtale er formentlig overflødig."

Hvad angår de senere med usvigelig sikkerhed hvert femte år afholdte sammenkomster, har styrelsen undladt at blande sig i sammenkomstudvalgets sammensætning, idet den med henblik på efterfølgende jubilæer havde udnævnt en gildemester, som derefter hvert femte år selv håndplukkede sine gildesvende. Det mærkes nu, at klubben havde vokset sig stor. Medlemstallet var steget til 43 ved indgangen til spilleåret 1982/83, så det var blevet nødvendigt med nogle fastere regler. I indkaldelsen af 13. august 1982 til den første spilleaften i den nye sæson anføres følgende princip: "Svigtende fremmøde uden melding honoreres med, at man næste spilleaften erlægges et beløb, der er lig prisen for det faste traktement (dog reduceret med 1 øl)."

På et senere tidspunkt fastsættes, at frameldingen skal finde sted dagen før spilleaftenen, og i dag er tidspunktet rykket frem til 2 døgn før spilleaftenen. Quo vadis?

I sæsonen 1982/83 praktiserede styrelsen klubbens hidtil eneste turnering. Den gennemførtes med fire rækker: Nord, Syd, Øst og Vest. Styrelsen havde på forhånd blandet og pakket spillerne, således at Nord ved alle bordene havde samme kort, Syd ligeså etc. Der var derefter inden for hvert "verdenshjørne" en vinder, nemlig den spiller, der inden for hvert verdenshjørne havde opnået det bedste resultat. Det betød, at man altså godt som taber, kunne blive f. eks. Syd-vinder, hvis alle Syd-spillerne havde trukket det korteste strå, og at man så blot var den, der havde tabt mindst. Et styrelsesmedlem erindrer især et spil, hvor styrelsen havde ladet den fiktive kortgiver få sciesen, og tarok 20, 19 og 18 samt 10 rudere med alle billedkortene, så at han måtte melde sprøjte i ruder. Der var i de andre farver ikke noget, der var værd at snakke om. Nogle escaterede tarokkerne, andre ikke, og det gav betydelige udsving ved bordene, idet der enten blev spillet nolo hos "kortgiveren" eller ultimeret på anden hånd.

Nu var foreningen for så vidt inde i smult vande. Et fundament var lagt, nogle traditioner institueret, mens andre initiativer blot blev en engangsforestilling, således ideen om én gang om året at kunne dyste med kollegerne fra Aalborg Garnisons Tarokklub. Det første forsøg blev gjort den 6. januar 1983, hvor der blev arrangeret fælles bustransport fra Hjørring til Aalborg. Halvdelen af klubbens medlemmer, nemlig 21, deltog, men senere blev det ikke muligt at samle tilstrækkelig antal deltagere. Dog modtog Hjørring

Tarokklub året efterbesøg af tarokanere fra Aalborg-klub-ben. I et brev af 23. april 1985 blev Hjørring Tarokklub sammen med Aalborg Garnisons Tarokklub af Vestre Landsdelskommandos Tarokklub indbudt til holmgang lørdag den 1. juni kl. 18 "for at afprøve de jyske tarokklubbers formåen". Til trods for, at arrangementet omfattede både middag, kortspil og natmad, kunne der ikke rekrutteres et tilstrækkeligt antal medlemmer til, at arrangementet kunne gennemføres.

Under den ordinære generalforsamlings punkt "Eventuelt" den 6. februar 1986 fremviste styrelsen et "Diplom". Statutten for dets anvendelse kendtes og kendes stadig kun af den til enhver tid siddende styrelse.

Klubben vakte på det tidspunkt interesse i det nordjyske, og den 2. december 1984 bragte "Aalborg Stiftstidende" ved journalist Ove Nørhave et helsidesportræt af klubben. Dette portræt satte 15 år senere en dame fra Rørvig på sporet af Hjørring Tarokklub, og i et brev af 3. oktober 1999 skriver hun bl. a.: "Jeg er nu over 70, men husker da min Far under (og efter) besættelsen, spillede Tarok med købmanden, doktoren og en landmand. Doktoren faldt ved 2 lejligheder ned af stolen af grin. Jeg husker dagen derpå – med tyk cigarrøg og duften af romtoddy i gardinerne. Jeg har deres 2 spil kort + en fin træeske med hvide og røde elfenbenschetoner. Dem vil jeg gerne forære jer, om I vil være rare at give lyd fra jer." Det var jo en sand ladylike gestus over for klubben, og formanden svarede da også i brevets ånd den 1. november s. å., "at klubben med glæde vil tage imod tilbuddet om de gamle kort og jetons." Og de kom og opbevares nu i Hjørring Tarokklubs raritetskammer.

Men samtidig giver den generøse dame et fascinerende billede af en spilleaften i de private omgivelser: "Jeg tror de mødtes 19.30, spillede et par timer, hvorpå de holdt en kaffepause med blødt brød og flødekager – derefter varme romtoddyer ved spillebordet, hvorom også de tætte cigartåger lagde sig til omkring midnat.

Mindst 1 x årligt spillede de i Skive mod tarokklubben der. "Klubben kvitterede med en flaske portvin og fremsendte senere den nyeste medlemsliste, der affødte bl. a. følgende imponerende kommentar: "Det ser ud til at være brave danske mænd uden kvinder (måske tager jeg fejl) De mange fine titler var lige ved at vælte mig omkuld."

Fra og med 1990 blev klubbens sæsonafslutning krydret med en præmieuddeling, idet den tarokaner, der har det højeste fremmøde honoreredes med to flasker portvin, mens den mest vindende spiller over hele spilleåret også modtog to flasker rødvin, om end begribeligvis i en lavere prisgruppe. Alle ved jo, at just præmiemodtageren bare havde været heldig i det spilleår. Endelig lønnedes den spiller, der en enkelt aften havde vundet det højeste beløb i løbet af året, med en flaske rødvin af en lidt bedre kvalitet, især hvis det var et af styrelsens medlemmer, der for en gangs skyld havde vist andre evner end de rent administrative.

Et par år senere indførte man endvidere en trøstpræmie i form af en flaske rødvin til den spiller, der i løbet af spilleåret på en enkelt aften har tabt det højeste beløb. Flasken blev ved første uddeling af "vinderen" modtaget med den bemærkning, at han skam var villig til også næste år at satse på at kunne modtage flasken ved at tabe 9,95 kr. en enkelt aften, for det var da den billigste rødvin, han nogensinde havde erhvervet.

Ved generalforsamlingen den 18. februar 1993 rejstes spørgsmålet, om der var mulighed for at komme til at spille tarok i klubben i juni, juli og august. Det viste sig at være problematisk i de sædvanlige omgivelser

på Nordjysk Parkområde, men et medlem tilbød at stille sine lokaler på Frederikshavnsvej til disposition for en månedlig sommer-tarok i de tre nævnte måneder. Disse aftener, hvor en nogenlunde fast gruppe, normalt bestående af mellem en fjerdedel og en femtedel af klubbens medlemmer, med stor fornøjelse spiller uden for klubbens regi iblandt udstillede køkkenelementer og hårde hvidevarer, har herefter været en fast og fortæringsmæssig yderst billig tradition.

Protokollen melder om mange både sjove og besynderlige spil. Nogle af dem fortjener at blive nævnt: En spiller meldte en aften 12 med, 4 matadorer, sprøjte i konger, halvt i klør, halvt i spar, men fik alligevel ikke det sidste stik. En aften meldte en spiller 13 med, men gik alligevel bagud med ruder konge. Protokollen melder om adskillige eksempler på, at der har været både 10 med og 10 uden i samme spil. I to tilfælde har der i samme spil været meldt både 10 med og 10 uden i det samme spil, hvorefter tredjemanden, der havde sciesen, spillede nolo. Ved et bord havde en spiller 12 med og en anden sprøjte hjerter, sprøjte i konger, halvt i klør og halvt i ruder. Den tredje spiller fik imidlertid sidste stik. Værre gik det den spiller, der meldte 10 med, men glemte tre meldinger: halvt i spar, sprøjte i klør og halvt i hjerter. Det er vel forståeligt nok, at de to andre tarokanere efter den obligatoriske bødes betaling ønskede et nyt spil. Ilde gik det også den spiller, der troede, at han havde ultimeret på ruder konge. Han havde imidlertid overset, at den ene af de to andre tarokanere havde spillet nolo. Mere huld var skæbnen ikke den spiller, der kunne melde 12 med, fuld i konger, hvoraf spar var besat med dame og caval. Alligevel gik vedkommende bagud på sparkonge. Selv med 8 matadorer og 10 med er man ikke selvskreven til at ultimere. Det måtte en spiller sande en aften. Og nævnes skal da også hin mindeværdige aften, hvor man ved et bord mente, at en af spillerne havde gennemført en TOUT. Desværre viste det sig at være et falsum, for vedkommende havde som sidste kort spillet sciesen for en tarok, men ingen af modspillerne havde tarokker tilbage og begge ønskede at gennemføre deres nolo, så ingen af dem døbte den om, hvorefter toutisten tog stikket hjem – stik mod alle regler, idet sciesen som bekendt aldrig – aldrig – kan give stik.

Men også uden for HMAKs område var der begivenheder, der smittede af på tarokklubbens medlemmer. Således blev der torsdag den 21. september 1995 budt på et glas ouzo til alle, idet en gruppe tarokanere på hjemturen den 7. september havde gelejdet en græsk lastvogn på afveje til Nestlé. Den vildfarne chauffør betænkte sine stifindere med en flaske ouzo, som de betænksomme tarokanere delte med klubbens øvrige medlemmer.

Med sine små kommentarer og drilagtige bemærkninger fanger protokollens indlæg bedre end noget andet på smukkeste og enkleste måde den stemning, der gennem 25 år har været det livsbekræftende kendetegn for Hjørring Tarokklub, og den udelte glæde, som medlemmerne hver eneste spilleaften har oplevet ved det kammeratlige samvær.

Hjørring Tarokklubs Hold sammensætningsmaskine.

Her er maskinen. Der er to søm, det øverste søm forhindrer kuglerne i at gå ned i klodsen. Skubber man nu det øverste søm ud vil det nederste søm blokere så at kugle ikke falder ud. Så trækkes det nederste søm tilbage og det øverste går så ind – nu falder der én kugle ud og man lukker så udgangen – samtidig åbnes der i det øverste søm.

Et andet billede "øverste søm" er taget oppefra, og man ser her sømmet, som er skudt så langt ind som muligt.

Apparatet er, som du ser, baseret på Melitta + en klods med et stort hul, et par tykke tilspidsede metalstænger (søm). Enkelt og simpelt, fremstillet af afdøde maskinmester Viggo Ejstrup Jensen, som udover denne enkle konstruktion har fremstillet automatiske styreanordninger til autoklaver, anlæg til nedkøling af patienter og meget mere, så dette apparat må siges at være i småtingsklassen.

Hjørring Tarokklubs kortholder

Det oprindelige kortstativ er desværre bortkommet. Det var fremstillet i plexiglas. Hvis man laver et tilsvarende anbefales det at bruge sort plexiglas, idet Ørtenblad mente, at det var upassende at modspillerne kunne se antallet af kort og dermed kunne regne sig frem til, hvor de forskellige farver måtte være placeret, så vi satte et papstykke på bagsiden af kortbærefladerne.

Den seneste konstruktion er som tidligere nævnt fremstillet af en af sygehusets tømrere. Den er lidt tung. I bunden måler den 8,5x29,5 cm og den er 15,5 cm i højden.